RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 234.396 van 14 april 2016
in de zaak A. 218.945/XIV-36.989

In zake: Mohamed ABDO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie.

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 april 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de gevangenisdirecteur van Beveren van 5 april 2016 waarin aan verzoeker 21 dagen ATV werd opgelegd van 2 april 2016 om 9u30 tot 23 april 2016 om 9u30".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 april 2016, om 11.00 uur.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Kruijen, die *loco* advocaat Jürgen Millen verzoeker bijstaat, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is opgesloten in de gevangenis te Beveren.

3.2. Op 2 april 2016 wordt lastens verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld en wordt aan verzoeker als voorlopige maatregel de plaatsing op een beveiligde cel opgelegd met ingang van 2 april 2016, om 9u30.

3.3. Op 5 april 2016, om 16u25, wordt verzoeker gehoord.

Op diezelfde dag wordt aan verzoeker de tuchtsanctie opgelegd van 21 dagen afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte vanaf 2 april 2016, 9u30, tot en met 23 april 2016, 9u30. Deze beslissing steunt op de volgende motivering:

> "[…]
> Tijdens de fouille bij het terugkeren van de wandeling werd er een hard bolletje in de rechterbroekzak van betrokkene opgemerkt Betrokkene heeft terwijl hij moest wachten in het fouillelokaal uit frustratie een stoel kapot gesmeten waardoor hij in de naakte cel is geplaatst. Betrokkene werkte totaal niet mee. Het feit dat hij een verboden substantie bij zich had en fysiek agressief werd, werd er een aangepaste sanctie uitgesproken. Er werd aan betrokkene voor het verstrijken van zijn Voorlopige Maatregel gevraagd of hij akkoord ging dat de zitting in de namiddag op 05.04.2016 kon plaats hebben. Wij menen dan ook dat de beslissing, in tegenspraak

met de conclusie neergelegd door de raadsman, niet is aangetast door enig formeel gebrek."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Ernst van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 144, § 5, van de basiswet van 12 januari 2005 'betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden' (hierna: de basiswet). Verzoeker zet uiteen dat hij op 2 april 2016, om 9u30 op voorlopige maatregel werd geplaatst en dat hij het bericht kreeg dat hij op 5 april 2016 om 9u30 voor het tuchtcollege diende te verschijnen, hetzij buiten de door de basiswet voorziene termijn van tweeënzeventig uur. Verzoeker wenst te onderstrepen dat hij niet heeft verzocht om een dag langer op de naakte cel te mogen zitten en dat in het tuchtdossier geen enkel document voorligt waaruit dit zou blijken. Verzoeker wijst er op dat de gevangenisdirecteur de basiswet kent en weet dat de termijn van tweeënzeventig uur een vervaltermijn is.

Beoordeling

6. Artikel 144, § 5, tweede lid, van de basiswet luidt:

> "Indien de gedetineerde het voorwerp uitmaakt van een in artikel 145 bedoelde voorlopige maatregel, wordt hij gehoord binnen tweeënzeventig uur nadat deze in werking is getreden."

Artikel 144, § 5, tweede lid strekt ertoe te waarborgen dat de gedetineerde die het voorwerp uitmaakt van een voorlopige maatregel op korte termijn door de directeur van de strafinrichting wordt gehoord in zijn middelen van verweer met de mogelijkheid zich te laten bijstaan door een advocaat (artikel 144, § 4, van de basiswet).

7. Te dezen blijkt uit het feitenoverzicht dat aan verzoeker een voorlopige maatregel werd opgelegd die is ingegaan op zaterdag 2 april 2016, om 9u30, en dat de hoorzitting aanvankelijk was voorzien om door te gaan op dinsdag 5 april 2016, om 9u30. In de huidige stand van de rechtspleging moet worden vastgesteld dat artikel 144, § 5, van de basiswet niet in een sanctie voorziet voor het geval dat de voormelde termijn van tweeënzeventig uur niet wordt gerespecteerd. Anders dan wat verzoeker betoogt, lijkt het dan ook niet om een vervaltermijn te gaan. Deze vaststelling vindt ook steun in de parlementaire voorbereidingen van de wet van 2 maart 2010 'tot wijziging van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden'. Met artikel 12 van die wet werd de termijn voorzien in artikel 144, § 5, tweede lid, van de basiswet opgetrokken van vierentwintig uur tot tweeënzeventig uur waarbij de bedoeling voorlag de hoorzitting op een meer soepele wijze te organiseren, met waarborgen voor de rechten van verdediging (*Parl. St.* Kamer, 2008-2009, DOC 52-2122/001, 7).

Daarenboven blijkt uit de "mededeling aan de gedetineerde inzake de tuchtprocedure", die zich wel degelijk in het administratief dossier

bevindt, dat verzoeker zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard “dat de tucht verplaatst wordt tot in de namiddag”. Ook in het verslag naar aanleiding van de hoorzitting wordt vermeld dat “[verzoeker] herhaaldelijk aan [de gevangenisdirecteur] en andere personeelsleden die hierover kunnen getuigen te kennen [heeft] gegeven om de procedure niet op maandag 04.04.2016 door te laten gaan of zelfs deze morgen 05.04.2016 om de kans te krijgen zijn verdediging voor te bereiden samen met de raadsman” zodat “[d]e laattijdige zitting […] het gevolg [is] van zijn vraag om uitstel”. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift, onder het kopje “[u]iteenzetting der feiten”, weliswaar aan dat de weergave in het verslag van de hoorzitting deels niet zou overeenstemmen met de werkelijkheid en hij trekt ter terechtzitting ook de waarachtigheid van de hoger aangehaalde “mededeling aan de gedetineerde inzake de tuchtprocedure” in twijfel, doch er moet in de huidige stand van het geding worden vastgesteld dat verzoeker deze stukken niet van valsheid heeft beticht. Ter terechtzitting voert de raadsman van verzoeker aan dat de e-mail van 4 april 2016 waarmee mr. Millen aan de griffie van de gevangenis te Beveren heeft laten weten verlet te zijn in de voormiddag van 5 april 2016 duidelijk werd verstuurd in een andere zaak. Deze, weliswaar terechte, opmerking is niet van aard om de bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Bijgevolg kan niet worden ingezien en verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij op enigerlei wijze in zijn belangen is geschaad doordat hij niet binnen de voormelde termijn van tweeënzeventig uur werd gehoord.

8. Het enige middel is niet ernstig.

VI. Conclusie

9. Uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien april tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Nick Hollevoet	**Kaat Leus**